

РЭГУЛА І ЖЫЦЦЁ СВЕЦКІХ ФРАНЦІШКАНАЎ

ЗАЦВЯРДЖЭННЕ РЭГУЛЫ
ФРАНЦІШКАНСКАГА ОРДЭНА СВЕЦКІХ

ПАПА ПАВЕЛ VI
на вечную памяць

Серафіцкі Патрыярх св. Францішак Асізскі як падчас жыцця, так і пасля сваёй пабожнай смерці не толькі заахваціў сваім прыкладам многіх людзей да службы Богу ў заснаванай ім манаскай супольнасці, але і схіліў многіх свецкіх да таго, каб яны прынялі яго парады, наколькі гэта магчыма ў жыцці. Таму што паводле слоў нашага Папярэдніка, Пія XI: «здаецца, што дагэтуль не было нікога, у кім бы вобраз Хрыста і лад жыцця паводле Евангелля заяснеў больш праўдзіва і выразна, чым у асобе Францішка. Таму слушна ён, які сам сябе назваў „герольдам Вялікага Караля“, атрымаў імя другога Хрыста, бо як для сучасных сабе супольнасцей, так і для наступных стагоддзяў ён з’явіўся нібы зноў уцелаўлены Хрыстус. Менавіта гэта садзейнічала таму, што яго постаць у вачах ўсіх людзей такая жывая і будзе жыць праз усе вякі» (*Rite expiatis, 30 VI 1926, AAS (18) 1926, s. 154*).

Мы вельмі цешымся тым, што *францішканская харызма* ў гэтым стагоддзі, калі з’явілася столькі дактрынаў і плыняў, якія аддаляюць чалавека ад Бога і звышнатуральных рэчаў, была захаваная дзеля добра Касцёла і грамадства.

А таму чатыры францішканскія сям’і разам распачалі годную пахвалы справу і на працягу дзесяці гадоў прыклалі шмат намаганняў для таго, каб нанова апрацаваць Рэгулу Францішканскага Ордэна Свецкіх. Гэтае пачынанне было абавязковым па той прычыне, што змяніліся ўмовы жыцця;

апрача таго, II Ватыканскі Сабор з вялікай карысцю для гэтай справы даў адпаведныя ўказанні і парады. Таму, умілаваныя сыны, Генеральныя Настаяцелі Чатырох Францішканскіх Сем'яў звярнуліся да нас з просьбаю зацвердзіць гэтую рэдакцыю Рэгулы. Мы, у сваю чаргу, ідучы ўслед за некаторымі нашымі папярэднікамі, сярод якіх апошнім быў Леў XIII, вырашылі ахвотна, выканаць гэтую просьбу. Мы спадзяёмся, што пад уплывам новай Рэгулы той лад жыцця, які прапаведаваў годны захаплення муж з Асізі, цудоўным чынам завітнее і атрымае жыццяздольную моц. Ідучы за парадамі Святой Кангрэгацыі па справах інстытутаў кансэкраваных асобаў і супольнасцяў апостальскага жыцця, якая падрабязна пазнаёмілася з прапанаваным ім тэкстам і старанна ўсё разважыўшы, з поўнай свядомасцю і сталым роздумам, паўнатою Нашай Апостальскай улады моцаю гэтага Дэкрэта прызнаём і зацвярджаем Рэгулу Францішканскага Ордэна Свецкіх, а таксама надаём ёй моц апостальскага дакумента, наколькі яна будзе адпавядаць тэксту, што захоўваецца ў архіве згаданай Святой Кангрэгацыі і пачынаецца словамі: «Inter spirituales familias», — і заканчваецца: «ad normam Constutionum petenda».

Адначасова моцаю гэтага Дэкрэта і Нашым аўтарытэтам анулюем папярэдні тэкст Рэгулы з назвай „Рэгула Трэцяга Францішканскага Ордэна”. На заканчэнне пастанаўляем: гэты ліст будзе захоўваць сваю моц і юрыдычныя наступствы цяпер і ў будучыні, нягледзячы на супрацьлеглыя распараджэнні.

Выдадзены ў Рыме ў святога Пятра,

запечатаны пярсцёнкам Рыбака

24 чэрвеня 1978 года,

шаснацатага года нашага Пантыфікату.

Ян Кардынал Вілот

Дзяржаўны Сакратар Ватыкана

(месца пячаткі)

Арыгінал захоўваецца

ў Дзяржаўным Сакратарыяце, № 352241

ТЭКСТ РЭГУЛЫ

Уступ

ЗААХВОЧВАННЕ СВ. ФРАНЦІШКА ДА БРАТОЎ І СЯСЦЁР ПАКАЯННЯ

У Імя Пана

Пра тых, хто чыніць пакаянне

Усе, хто любяць Пана *ўсім сэрцам, усёю душою, розумам і усёю сілаю* (пар. Мк 12,30), а сваіх бліжніх любяць як сябе самых (пар. Мц 22,39), ды ненавідзяць свае целы з заганамі і грахамі, і прымаюць Цела і Кроў Пана нашага Езуса Хрыста і прыносяць годныя плады пакаяння: О, якія ж яны шчаслівыя і бласлаўлёныя, калі робяць усё гэта і ў тым трываюць, *бо Дух Святы адпачне на іх* (пар. Іс 11,2) і ўчыніць з іх дом і *месца свайго знаходжання* (пар. Ян 14,23); і яны — *сыны Айца* нябеснага (пар. Мц 5,45), Якога справы робяць; і яны — нарачоныя, браты і маці Пана нашага Езуса Хрыста (пар. Мц 12,50). Мы Яго нарачоныя, калі верная душа злучаецца ў Духу Святым з Панам нашым Езусам Хрыстом. Мы Ягоныя браты, калі выконваем *волю Айца, які ёсць у небе* (пар. Мц 12,50). Ягоная маці, калі носім Яго ў сэрцы і ў нашым целе (пар. 1 Кар 6,20) праз Божую любоў, а таксама чыстае і шчырае сумленне; мы нараджаем Яго праз святыя ўчынкі, якія павінны служыць добрым прыкладам для іншых (пар. Мц 5,16). Які гэта гонар — мець у небе святога і вялікага Айца! Якая гэта святая, цудоўная, прыгожая і вартая захаплення справа — мець такога Нарачонага! Якая святая і мілая, вартая задавальнення, пакорная, адорваючая спакоем, салодкая, вартая любові і больш за ўсё жаданая справа — мець такога брата і сына — Пана нашага Езуса Хрыста. Ён аддаў жыццё за сваіх авечак (пар. Ян 10,15) і маліўся да Айца, кажучы: *Ойча святы, у імя Тваё захавай тых* (пар. Ян

17,11), якіх Ты даў Мне са свету. Яны былі Тваімі і Ты даў Мне іх (пар. Ян 17,6). І словы, якія Ты даў Мне, Я даў ім, і яны прынялі іх і сапраўды пазналі, што я выйшаў ад Цябе, і паверылі, што Ты паслаў Мяне (пар. Ян 17,8). Я за іх прашу. Не за ўвесь свет прашу (пар. Ян 17,9). Асвяці іх у праўдзе (пар. Ян 17,17). І за іх Я пасвячаю сябе, каб і яны былі асвечаныя ў праўдзе (пар. Ян 17,19). Не толькі за іх прашу, але і за тых, хто паверыць у Мяне паводле слова іхняга (пар. Ян 17,20), каб былі ў адзінстве дасканалымі (пар. Ян 17,23), як і Мы (пар. Ян 17,11). Ойча, хачу, каб тыя, каго Ты даў Мне, былі са Мною там, дзе Я, каб бачылі славу Маю (пар. Ян 17,24) у валадарстве Тваім (пар. Мц 20,21). Амэн.

Пра тых, хто не чыніць пакаяння

Усе тыя, хто не чыніць пакаяння і не прымае Цела і Крыві Пана нашага Езуса Хрыста, хто робіць злачынствы і грахі, хто паддаецца ліхой пажадлівасці і ліхім прагненням свайго цела, не захоўвае тое, што абяцаў Пану, і служыць цялесна свету цялеснымі прагненнямі, клопатамі і турботамамі гэтага жыцця, — апанаваныя д'яблам і з'яўляюцца ягонымі сынамі, выконваюць ягоныя учынкi (пар. Ян 8,41); яны сляпыя, бо не бачаць сапраўднага Святла — Пана нашага Езуса Хрыста. У іх няма духоўнай мудрасці, бо яны не маюць Сына Божага, які з'яўляецца сапраўднай Мудрасцю Айца; пра іх сказана: *Мудрасць іхняя знікла* (пар. Пс 106,27; і: *праклятыя, якія адыходзяць ад заповедзяў Тваіх* (пар. Пс 118,21). Яны бачаць і пазнаюць, ведаюць і робяць дрэнна, і самі свядома губяць душу сваю. Глядзіце, сляпыя, падманутыя вашымі ворагамі — целама, светам і д'яблам; бо целу салодка грашыць, а Богу служыць горка; бо, як гаворыць Пан у Евангеллі, усе заганы і грахі *паходзяць і выходзяць з людскога сэрца* (пар. Мк 7,21.23). І нічога вы не маеце ні ў гэтым, ні ў будучым свеце. Вам здаецца, што вы доўга будзеце валодаць марнасцю гэтага свету, але вы ашукваецеся, бо прыйдзе дзень і гадзіна, пра якія вы не думаеце, не ведаеце і якіх не знаеце; цела хварэе, набліжаецца смерць, і так памірае ў горычы. І дзе, калі і якім бы чынам ні паміраў чалавек у смяротным граху без пакаяння і выпраўлення крыўды, калі ён мог выправіць яе, а не зрабіў гэтага - шатан выкрадае ягоную душу з цела з такім прыгнётам і мукаю, пра якія ніхто не можа ведаць, пакуль гэтага не адчуе. І ўсё багацце, і ўлада, і веды, і мудрасць (пар. 2Хр 1,12), пра якія яны думалі, што маюць

іх, былі ім аднятыя (пар. Лк 8,18; Мк 4,25). Яны засталіся яго родным і сябрам, а тыя ўзялі ды падзялілі ягоную маёмасць, а потым сказалі: «Няхай будзе праклятая яго душа, бо ён мог больш нам даць і сабраць, чым сабраў». Цела ядуць чэрві; вось так загубілі цела і душу ў сваім кароткім жыцці і пойдучь у пекла, дзе будуць цярпець бясконцыя мукі.

Усіх тых, хто атрымае гэты ліст, просім у імя любові, якою ёсць Бог (пар. 1Ян 4,16), каб гэтыя згаданыя вышэй духмяныя словы Пана нашага Езуса Хрыста сардэчна прынялі з любові да Бога. А тыя, хто не ўмее чытаць, няхай паклапоцяцца пра тое, каб ім як мага часцей чыталі іншыя. І няхай захоўваюць гэтыя словы, якія *ёсць дух і жыццё* (пар. Ян 6,64), паводзячы сябе свята да канца жыцця. Тыя ж, хто не выканае гэтага, павінны будуць *трымаць справаздачу ў судны дзень* (пар. Мц 12,36) *перад трыбуналам* Пана нашага Езуса Хрыста (пар. Рым 14,10).

(святых Францішак і Клара, Лісты,
Кракаў-Варшава, 2002)

Раздзел I

ФРАНЦІШКАНСКІ ОРДЭН СВЕЦКІХ (ФОС)¹

1. Сярод духоўных супольнасцяў, пакліканых Духам Святым да жыцця ў Касцёле², францішканская супольнасць яднае ўсіх членаў народа Божага, а менавіта людзей свецкіх, кансэкраваных асобы і святароў, якія адчуваюць пакліканне да таго, каб ісці за Хрыстом шляхам св. Францішка Асізскага³.

Застаючыся ў жывой узаемнай лучнасці, адпаведна свайму стану яны жадаюць рэалізаваць харызму свайго агульнага Серафіцкага Айца ў жыцці і місіі Касцёла⁴.

2. У лоне згаданай жывой супольнасці асаблівае месца займае Францішканскі Ордэн Свецкіх. Ён сфарміраваўся як натуральнае аб'яднанне ўсіх каталіцкіх супольнасцяў, раскіданых па ўсім свеце і даступных для ўсіх груп (станаў) вернікаў; у гэтых супольнасцях браты і сёстры, натхнёныя Духам у імкненні да дасканалай любові ў сваім свецкім жыцці, праз абяцанне евангелічнага жыцця абяцаюць жыць згодна з Евангеллем па прыкладзе св. Францішка з дапамогаю гэтай Рэгулы, зацверджанай Касцёлам⁵.

3. Пасля *Memoriale Propositi* (1221) і пасля Рэгулаў, зацверджаных найвышэйшымі пастырамі Мікалаем IV і Львом XIII, цяперашняя Рэгула прыстасоўвае Францішканскі Ордэн Свецкіх да патрабаванняў і спадзяванняў Святога Касцёла ў змененых сучасных умовах. Права інтэрпрэтаваць Рэгулу належыць Апостальскай Сталіцы, а падрабязныя правілы акрэсліваюць Генеральныя Канстытуцыі і партыкулярныя Статуты.

Раздзел II

ПРАВИЛЫ ЖЫЦЦЯ

4. Рэгула і жыццё свецкіх францішканаў наступныя: захоўваць Евангелле Пана нашага Езуса Хрыста, пераймаючы прыклад св. Францішка Асізскага, для якога Хрыстус быў натхненнем і цэнтрам жыцця ў адносінах да Бога і людзей⁶.

Хрыстус, дар любові Айца - гэта шлях да Яго, гэта праўда, у якую нас уводзіць Святы Дух, гэта жыццё, якое Ён нам цалкам ахвяраваў⁷.

Акрамя таго, свецкія францішкане абавязаны часта чытаць Евангелле, пераходзячы ад Евангелля да жыцця і ад жыцця да Евангелля.

5. Такім чынам, свецкія францішкане павінны шукаць асобу Хрыста, які жыве і дзейнічае праз братоў, у Святым Пісанні, Касцёле і літургічных абрадах. Вера св. Францішка, якая падказала яму наступныя словы: «На гэтым свеце я не бачу нічога цялесным зрокам з Найвышэйшага Божага Сына, як толькі Найсвяцейшае Цела і Найсвяцейшую Кроў», — няхай будзе для свецкіх братоў натхненнем і арыенцірам у іх Эўхарыстычным жыцці.

6. Пахаваныя і ўваскрослыя з Хрыстом у сакрамэнце хросту, які зрабіў іх жывымі членамі Касцёла, і яшчэ больш злучаныя з ім праз абяцанне евангелічнага жыцця, свецкія францішкане

павінны станавіцца сведкамі і прыладаю місіі Касцёла сярод людзей, жыццём і словам даючы сведчанне пра Хрыста.

Натхнёныя прыкладам св. Францішка і разам з ім пакліканыя да справы аднаўлення Касцёла, яны павінны імкнуцца жыць у поўнай лучнасці са Святым Айцом, з біскупамі і святарамі, падтрымліваючы з імі адкрыты і даверлівы дыялог, які прыносіць шчодры апостальскі плён⁹.

7. З'яўляючыся братамі і сёстрамі, якія чыняць пакаянне¹⁰, ідучы за сваім пакліканнем, заахвачаныя моцаю Евангелля, яны па прыкладзе Хрыста павінны фарміраваць свой спосаб мыслення і дзеяння праз поўную і дасканалую ўнутраную перамену, якую Евангелле называе навяртаннем і якую з-за чалавечай слабасці штодзённа трэба распачынаць нанова¹¹.

На гэтым шляху аднаўлення сакрамэнт паяднання з'яўляецца асаблівым знакам міласэрнасці Айца і крыніцаю ласкі¹².

8. Падобна таму, як Езус быў сапраўдным вызнаўцам Айца, душою іх жыцця і дзейнасці павінны стаць малітва і разважанне¹³. Яны павінны ўдзельнічаць у сакрамэнтальным жыцці Касцёла, асабліва ў Эўхарыстыі, а таксама далучыцца да якой-небудзь формы літургічнай малітвы, зацверджанай Касцёлам, каб па-новаму перажыць таямніцу жыцця Хрыста.

9. Дзева Маці, пакорная слуга Панская, паслухмяная Ягонаму слову і ўсім натхненням, была ахінутая невымоўнаю любоўю св. Францішка і абвешчаная Апякункаю і Заступніцаю яго сям'і¹⁴. Таму свецкія францішкане таксама павінны даваць сведчанне сваёй вялікай любові, пераймаючы Яе поўнае падпарадкаванне сваіх жаданняў Богу, а таксама ўзносячы да Яе даверлівую і жывую малітву¹⁵.

10. Злучаныя збаўчаю паслухмянасцю Езуса, Які аддаў сваю волю ў рукі Айца, свецкія францішкане павінны выконваць акрэсленыя абавязкі ва ўсіх жыццёвых абставінах¹⁶, а ідучы за ўбогім і ўкрыжаваным Хрыстом, павінны вызнаваць Яго таксама ў цяжкасцях і пераследах¹⁷.

11. Хрыстус, давяраючы Айцу, хоць і ставіўся да створаных рэчаў лагодна і памяркоўна, абраў для сябе і сваёй Маці ўбогае і пакорнае жыццё¹⁸; таму няхай свецкія францішкане, заспакойваючы свае матэрыяльныя патрэбы, гэтак жа захоўваюць належнае пачуццё меры ў

карыстанні часовым дабром, усведамляючы, што, згодна з Евангеллем, яны з'яўляюцца распарадчыкамі атрыманага добра дзеля карысці сыноў Божых.

«Як мінакі і прышлыя», што спяшаюцца ў дом Айца, няхай у духу *евангельскіх* *бласлаўленняў* яны імкнуцца ачысціць свае сэрцы ад усіх прынадаў і прагі да валодання і панавання¹⁹.

12. З'яўляючыся сведкамі будучага добра, а такама ідучы за сваім пакліканнем, яны абавязаныя дасягнуць чысціні сэрца, каб у большай свабодзе прысвяціць сябе любові да Бога і братоў²⁰.

13. Як Айцец у кожным чалавеку бачыць рысы Першароднага Сына сярод братоў²¹, так і свецкія францішкане павінны з пакораю і ветлівасцю адносіцца да ўсіх людзей, бачачы ў іх дар Божы²² і вобраз Хрыста.

Няхай адчуванне братэрства цешыць іх і дапамагае аднолькава ставіцца да ўсіх людзей, асабліва да самых убогіх і няшчасных, намагаючыся забяспечыць ім умовы жыцця, годныя стварэнняў, якія адкуплены Хрыстом²³.

14. Пакліканыя разам з усімі людзьмі добрай волі да пабудовы больш братэрскага і евангельскага свету, каб ажыццявіць Божае Валадарства, і ўсведамляючы, што «кожны, хто пераймае Хрыста, дасканалага Чалавека, сам таксама становіцца больш чалавечным», яны павінны фарміраваць сваю адказнасць у духу хрысціянскага служэння²⁴.

15. Свецкія францішкане павінны прысутнічаць для таго, праз сведчанне свайго жыцця і праяўленне смелых ініцыятыў — як асабістых, так і супольных — у садзейнічанні справядлівасці, асабліва ў грамадскім жыцці, здзяйсняючы нейкі канкрэтны выбар, згодны з іх верай²⁵.

16. Яны павінны лічыць працу дарам і ўдзелам у справе стварэння, адкуплення і служэння людзям²⁶.

17. У сям'і свецкія францішкане павінны жыць духам супакою, вернасці і пашаны да жыцця, робячы яго знакам аднаўлення, здзейсненага Хрыстом у свеце²⁵.

Асабліва сужэнцы, жывучы ласкаю сакраменту сужэнства, павінны сведчыць у свеце пра любоў Хрыста да свайго Касцёла. Беручы пад увагу пакліканне кожнай асобы, праз сумленнае

і шчырае хрысціянскае выхаванне яны павінны разам са сваімі дзецьмі радасна распачынаць сваё фізічнае і духоўнае пілігрыманне²⁸.

18. Ушаноўваючы іншыя жывыя і nežывыя істоты, якія маюць адзнаку *Найвышэйшага*²⁹, яны павінны змагацца са спакусаю злоўжывання імі, пашыраючы францішканскае разуменне паўсюднага братэрства.

19. Як вестуны супакою, якія самі павінны няспынна абараняць яго, яны павінны ў сумоўі шукаць шляхі да адзінства і братэрскай згоды, усведамляючы існаванне ў кожным чалавеку Божай іскры і ператваральнай моцы любові і прабачэння³⁰.

Як апосталы дасканалы радасці яны павінны ў кожнай сітуацыі несці людзям радасць і надзею³¹.

Далучаныя да Уваскрасення Хрыста, якое надае адпаведнае значэнне сястры смерці, яны павінны ціхамірна чакаць канчатковай сустрэчы з Айцом³².

Раздзел III

ЖЫЦЦЁ Ў СУПОЛЬНАСЦІ

20. Францішканскі Ордэн Свецкіх падзяляецца на супольнасці розных узроўняў: мясцовыя, рэгіянальныя, нацыянальныя і міжнародныя, кожная з якіх мае ў Касцёле ўласны маральны воблік³³. Гэтыя супольнасці розных узроўняў злучаныя паміж сабою і ўзаемна падпарадкаваныя паводле норм гэтай Рэгулы і Канстытуцыі.

21. Нягледзячы на розныя ўзроўні, кожнаю супольнасцю кіруе і падтрымлівае яе Рада і настояцель (старшыня), якія выбіраюцца братамі згодна з нормамі Канстытуцыі³⁴. На працягу акрэсленага часу яны абавязаны ўважліва і адказна кіраваць братамі і супольнасцямі.

Унутраная арганізацыя супольнасцяў складваецца па-рознаму пад наглядам Рады паводле правілаў Канстытуцыі, згодна з патрэбамі членаў супольнасці і рэгіёнаў.

22. Мясцовыя супольнасці павінны быць заснаваныя кананічна: такім чынам паўстае першая ячэйка ўсяго Ордэна і бачны знак Касцёла, якая з'яўляецца супольнасцю любові.

Супольнасць павінна быць прывілеяваным асяродкам для развіцця пачуцця прыналежнасці да Касцёла і францішканскага паклікання, а таксама для ажыўлення апостальскага жыцця яе членаў³⁵.

23. Просьбы аб прыняцці ў Францішканскі Ордэн Свецкіх належыць накіроўваць у мясцовую супольнасць, Рада якой прымае рашэнне аб прыняцці новых братоў³⁶.

Сапраўднае далучэнне (да супольнасці) адбываецца ва ўступны перыяд, падчас фармацыі, якая працягваецца прынамсі адзін год, а таксама падчас складання абяцання захоўваць Рэгулу³⁷. Уся супольнасць абавязана прытрымлівацца гэтай паслядоўнасці ў прыняцці, а таксама ва ўсім ладзе свайго жыцця. Што датычыць узросту, у якім можа быць складзена абяцанне і нададзеныя спецыяльныя францішканскія адзнакі, - тут належыць прытрымлівацца³⁸ правілаў, змешчаных у Статутах. Па сваёй сутнасці абяцанне евангелічнага жыцця з'яўляецца вечным абавязацельствам³⁹.

Браты, якія знаходзяцца ў асабліва складаных жыццёвых абставінах, могуць абмяркоўваць з Радаю свае праблемы. Адыход або канчатковае выключэнне з Ордэна, калі гэта неабходна, павінны адбывацца на падставе рашэння Рады супольнасці, вынесенага згодна з нормамі Канстытуцыі⁴⁰.

24. З мэтай падтрымання духу супольнасці Рада павінна арганізоўваць перыядычныя сходы і частыя сустрэчы з іншымі францішканскімі супольнасцямі, асабліва моладзевымі, прыкладаючы адпаведныя намаганні для развіцця францішканскага і касцёльнага жыцця, заахвочваючы кожнага да жыцця ў супольнасці⁴¹. Дзякуючы малітвам, ахвяраваным за душы памерлых, гэтая супольнасць распаўсюджваецца таксама на памерлых братоў⁴².

25. У сувязі з неабходнымі выдаткамі на мэты жыцця супольнасці або на мэты культуры, апостальства і дабрачыннасці ўсе браты і сёстры павінны складаць ахвяры адпаведна сваім магчымасцям. Мясцовыя супольнасці ў сваю чаргу павінны клапаціцца аб задавальненні патрэбаў Радаў на вышэйшым узроўні⁴³.

26. Для праяўлення асаблівага знаку супольнасці і ўзаемнай адказнасці Рады супольнасцяў розных узроўняў, згодна з Канстытуцыяй, павінны звярнуцца з просьбай да настаецеляў чатырох францішканскіх манаскіх сем'яў, з якімі назаўсёды злучаны

Францішканскі Ордэн Свецкіх, каб тья прызначылі спецыяльна падрыхтаваных братоў для выканання абавязкаў духоўных асістэнтаў.

З мэтай захавання вернасці сваёй харызме і правілаў Рэгулы, а таксама для большай узаемадапамогі ў жыцці супольнасці, настояцель альбо старшыня па дамоўленасці са сваёй Радай могуць звярнуцца да адпаведных настояцеляў ордэна⁴⁴ з просьбаю праводзіць перыядычныя пастырскія візіты, а да сваіх настояцеляў Францішканскага Ордэна Свецкіх - з просьбаю праводзіць братэрскія візіты згодна з Канстытуцыямі.

Кожны, хто гэта выканае, няхай будзе напоўнены ў небе бласлаўленнем Найвышэйшага Айца, а на зямлі - бласлаўленнем Яго ўмілаванага Сына з Найсвяцейшым Духам Суцяшальнікам...

(Бласлаўленне св. Францішка з *Запавету*)

СЛОВЫ ЯНА ПАЎЛА II ДА ПАСЛЯДОЎНІКАЎ СВ. ФРАНЦІШКА

Я кажу вам тое, што адчуваю ў глыбіні сэрца;
Папа ўдзячны вам
за вашу вернасць вашаму францішканскаму пакліканню.
Папа ўдзячны вам
за вашу апостальскую дзейнасць і евангельскую місію.
Папа дзякуе вам
за вашы малітвы за Яго і ў Ягоных інтэнцыях.
Папа ўпэўнівае вас
у сваёй памяці пра вас у малітве.
Служыце Пану з радасцю!

Будзьце слугамі яго народа з радасцю, бо св. Францішак хацеў, каб вы былі радаснымі слугамі чалавецтва, здольнымі ўсюды запальваць лямпу надзеі, даверу, аптымізму, крыніца якіх у самім Пану.

Прыкладам для вас няхай будзе цяпер і заўсёды ваш, наш супольны Апякун, св. Францішак Асізскі⁴⁵.

СПАСЫЛКІ

¹ Францішканскі Ордэн Свецкіх раней называўся Трэцім Францішканскім Ордэнам.

² LG 43

³ Пій XII, 1 VII 1956, Прамова да тэрцыярыяў, I

⁴ АА 4,8

⁵ ККП 314

⁶ ККП. 314

⁷ Тамаш Чэланскі. *Першы жыццяпіс св. Францішка*, 18, 115

⁸ АА 30, 8

⁹ Павел VI, 19 V 1971, Прамова да тэрцыярыяў, III

¹⁰ *Memoriale propositi* ад 1221 г.

¹¹ LG 8; Канстытуцыя *Raenitemini*, уступ

¹² РО 18, 2

¹³ АА 4, 1–3

¹⁴ Тамаш Чэланскі. *Другі жыццяпіс св. Францішка*, 198

¹⁵ LG 67, АА 4, 10

¹⁶ LG 41

¹⁷ LG 42, 2

¹⁸ *Ліст да вернікаў*. Другая рэдакцыя 5

¹⁹ LG 7, 5

²⁰ Ліст да вернікаў 69

²¹ Рым 8,29

- 22 Тамаш Чэланскі. *Другі жыццяпіс св. Францішка* 85; *Ліст да вернікаў*. Другая рэдакцыя 26; 1
Рэг. 7,14
- 23 1 Рэг. 9, 3; Мц 25,40
- 24 LG 31; GS 93
- 25 AA 14
- 26 GS 67, 2; Рэг. 7; 2 Рэг. 5, 1–2
- 27 Рэгула Льва XIII, II. 8
- 28 LG 41, 5; AA 30, 2–3
- 29 Тамаш Чэланскі. *Першы жыццяпіс св. Францішка* 80; Гімн сонцу 4
- 30 Рэгула Льва XIII, II.9
- 31 Рэг. 7, 15
- 32 GS 18, 1–2
- 33 ККП 309
- 34 ККП 309
- 35 Пій XII, 1 VII 1956, Прамова да тэрцыярыяў, III
- 36 ККП 307
- 37 *Memoriale propositi*, 29–30
- 38 Тамаш Чэланскі. *Першы жыццяпіс св. Францішка* 22
- 39 *Memoriale propositi*, 31
- 40 ККП 308
- 41 ККП 309
- 42 *Memoriale propositi*, 23
- 43 *Memoriale propositi*, 20
- 44 Рэгула Мікалая IV, раздзел XVI
- 45 Гэтыя словы Святы Айцец Ян Павел II прамовіў да паслядоўнікаў св. Францішка падчас сваёй пілігрымкі да магілы Бедняка з Асізі 5 лістапада 1978 г.

Я, N.N.,

дзякуючы ласцы, дадзенай мне Богам,

аднаўляю свае абяцанні святога хросту

і прысвячаю сябе служэнню Божаю Валадарству.

Абяцаю жыць паводле Евангелля Пана нашага Езуса Хрыста

ў маім свецкім стане

(або: у маім стане дзяццэзіяльнага святара)

на працягу ўсяго майго жыцця

(або: на працягу аднаго года)

ў Францішканскім Ордэне Свецкіх,

выконваючы яго Рэгулу.

Няхай мне заўсёды дапамагаюць

ласка Духа Святога,

заступніцтва Найсвяцейшай Панны Марыі

і нашага св. Айца Францішка, а таксама братня супольнасць,

каб я дасягнуў (-ла) дасканаласці хрысціянскай любові.

АДНАЎЛЕННЕ АБЯЦАННЯ ЕВАНГЕЛІЧНАГА ЖЫЦЦЯ

на адзін год

Я, N.N., аднаўляю на адзін год мае абяцанні выконваць Евангелле Пана нашага Езуса Хрыста, пераймаючы прыклад св. Францішка Асізскага, паводле Рэгулы Францішканскага Ордэна Свецкіх.

АДНАЎЛЕННЕ АБЯЦАННЯ ЕВАНГЕЛІЧНАГА ЖЫЦЦЯ

з нагоды юбілею

Дзякую Табе, Пане, за тое, што Ты паклікаў мяне ў Францішканскі Ордэн Свецкіх. Прашу Цябе прабачыць мне ўсе мае падзенні, недахопы, выпадкі, калі я не стрымаў абяцанне жыць паводле Евангелля і парушыў Рэгулу. Прашу Цябе, Пане, надзялі мяне сваёй ласкай, каб я нанова адчуў (-ла) руплівасць і запал таго першага дня, калі ўступіў (-ла) у супольнасць.

Я аднаўляю маё абяцанне жыць паводле Евангелля згодна з Рэгулай Францішканскага Ордэна Свецкіх і прагну вытрываць у ім да канца жыцця.

Божа, зрабі таксама так, каб я заўсёды жыў (-ла) у згодзе з маімі братамі і сёстрамі, а малодшым даваў (-ла) сведчанне вялікага дару францішканскага паклікання, якое я атрымаў (-ла) ад Цябе, каб быць сведкам і прыладаю місіі Касцёла сярод людзей, жыццём і словам абвяшчаючы Хрыста. Амэн.

Выкарыстана з сайта <http://карпусны.by/>